

BREVER FRA KONGO OG INDIA

KONGO

Kinshua den 15. mars 1932.
Kjære venner!
«Verdig er Lammet, som er slaktet, til å få makt og rikdom og visdom og styrke og ære og pris og velsignelse!» Ap. 5, 12.

Det er nu lange tider siden jeg skrev noe til «Misjons-Rosten» og mange underer vel på hvorfor de intet hører ifra mig. (Brevet i forrige nr. var innsendt av en broder.) Jeg sier somme tider til mine sorte venner her når de fordrer for meget av mig: Jeg er bare en person og kan ikke gjøre arbeid for mer enn en person. De tror at jeg kan alt og vet alt og kan ikke forstå at jeg ikke røkker å få utfort alt. Ja, ti- den løper ifra mig og jeg synes det er så lite som blir utrettet. Jeg kan imidlertid glede misjonsvennene med, at Herren velsigner oss og flere er kommet til troen på Jesus. Nu og da kommer noen og sier til mig: Jeg vil følge Jesus, — hel veien. Jeg takker Gud for det, og tar disse som har tatt denne bestemmelse med på særskilte mister for å «legge Guds vei nære uts for dem, som Akvilas og Priskilla gjorde for Apollos. Når jeg så forstår at de møner det opriktig og har den rette forståelse av hvad de gjør, så blir de deopt. Den siste måned har jeg hatt den glede å depe 14 styrker. Jeg fører ingen statistikk, det overlater jeg til Herren, men ennu, som menigheten her er så liten, så er det jo lett å holde tall på dem. Vi er nu her på misjonsstasjonen 24 døpte. Dertil kommer de som har gått til andre steder. For å søke arbeid o. s. v. Foruten de regelmessige to møter om dagen og skoleundervisningen, så har jeg begynt å samle de troende til bibeltimer om aftenen. Disse aftentimer er særskilt velsignet av Herren. Disse sorte venner er ikke så heldige at de har bibler ennu. Det er kun lite som vi har fått oversatt til deres språk. Det er heller ikke alle som kan lese. Det blir da nærmest bittelæring i disse aftentimer. Og Gud har som sagt velsignet oss på disse aftenmøter. Jeg har det håp, at mange av disse som tror på Jesus og som nu søker tillegne sig mest mulig kunnskap om Gud og den frelse han har har skjenket oss i Jesus, skal om det ennu drøyer litt for Jesus kommer, bli brukt av Herren til å sprede frelsens budskap ut blandt sitt folk. Et meget for disse deres sorte brødre, venner! Glem ikke de vanskelige forhold som de lever under, og hvor meget det er som vil kvele gudslivet hos dem.

Det er forbudt for jesuiterne å opholde sig i Kasai distrikt, men de er blitt etterfulgt av noen andre av Romerkirkens utsendinger, som visst ikke er et hår bedre enn sine forgjengere. De fan-

ger mennesker og holder dem i kommer, så rommer ofte hele befolkningen til skogene. Og disse som de tar til sig og underviser og gjor til lærere, de blir ofte de forferdeligste banditter. Vi hadde nylig en avskyelig historie i en av de nærmeste byer. To katolske lærere var der, og om natten gikk de inn til en kvinne hvis mann ikke var hjemme. Kvinnen hadde nylig født et barn, men disse banditter undså sig ikke for å øve vold mot henne, og gjikk så brutal tilverks at kvinnens barn blev drept. Da mannen kom hjem fortalte konen hvad som var hendt. Mannen tok da sin kone med og gjikk til den katolske prest som nettop var i nabobyen. Jeg kom fra et bybesøk og møtte disse mennesker på veien, og mannen som jeg kjente, fortalte meg den avskyelige historie. Jeg bad ham å gå til statsmannen og melde saken, men han vilde imidlertid først gå til presten. Det burde han ikke ha gjort. Hans

kone var som sagt med for seiv å fortelle den forferdelige tildragelsen. Da presten hadde hørt historien, farte han op i raseri fordi de beskyldte hans lærere for noe sådant, og han ga sine drabanner ordre til å piske mannen. Mannen ble kastet til jorden og noen holdt i armer og ben, mens andre brukte pisken. Mannen kom senere til mig og fortalte hva som var hendt og viste mig sin mishandlete kropp. Han bad mig om et brev, et slags pass, for at han kunde gå til statsmannen og melde både presten og hans medhjelgere, hvilket jeg naturligvis ga ham. Man skulle tro det var dejevelen selv som går omkring i disse hvite kjolene.

Nu sondag, da jeg kom hjem etter bybesøk, hadde kvinner og barn tatt sin tilflukt til vår misjonsstasjon av frykt for presten, som var i ammarsj. Jesus kom ikke med brutal makt og nederdiktigheter for å erverve sig proselytter, men han kom for å forkynne et godt budskap for de fattige. Og alle dem

som Jesus har blitt stor for, de har det samme gode budskap å gjøre sine medmennesker. Og disse stakkars fortrykte Kams etterkommere har så meget som vil holde dem i merke, uvidenhets og fangenskap, at det var godt om noen flere vilde komme med et godt budskap til dem.

Mine sorte venner og jeg sender herved våre beste hilsener til alle våre venner der hjemme med takk for hva de har gjort for å bringe frelsens gode budskap til Kongos ulykkefolk. Gud velsigne dere alle sammen! La oss fortsette inntil Jesus kommer, med alle til rådighet stående midler med å forkynne Guds kjærlighet, åpenbaret i Jesus, til menneskene så de kan opleve frelsen, som Jesus har fullbragt for alle folkeslag.

Hjertelig hilsen til alle troende venner så langt dette nær.

Eders i den store frelse meddelaktige.

Alb. M. Christiansen.

*

GUDS PLAN

De profetiske skrifter og betydningen av å granske dem.

Granskingen av de profetiske skrifter er av den største betydning for enhver av Herrens tjener. Men dessverre, på grunn av de tilsynelatende store vanskeligheter ved denne sak, er det mange kristne som ikke engang forsøker å gi sig av med dem.

Følgelig går de glipp av meget som stadfester at Bibelen er Guds ord og som styrker vår tro og grunnfester oss i vår kristelige karakter og livsforsel.

Det er alle slags tankevinklede spørsmål, som det er Guds mening at hans barn skal ha de riktige svar på, f. eks.: Hvad er mennesket? Hvorfor er det skapt? Hvad er Guds plan og hensikt med verden, med nasjonene, med Israel og med menigheten? Hvor langt er vi nu kommet i Guds plan?

Mange av kristendommens motstandere forteller oss at kristendommen er en fjasko, at det 20. århundredes kunnskap og viden-skap har bortelimint miraklet fra Bibelen. Skal menigheten kristne eller omvende verden?

Alle disse spørsmål er av den største betydning for oss kristne, og det er kun en måte hvorpå vi

Av
REV. E. L. LANGSTON
i «The Life of Faitte».

kan få et tilfredsstillende svar på dem alle. Det er ved en vidtgående granskning av de profetiske skrifter.

Etpar regler må foreslås før vi begynner vår granskning av profetiene.

For det første må vi alle være klar over det faktum, at den Helige And er forfatteren av de helige skrifter. Derfor er det ham og ham alene, som kan opplyse oss om den sanne mening. Vår Herre har sagt oss, at det er den Helige Ands gjerning å «kunngjøre oss de tilkommende ting.»

For det annet har vi en ufeilbarlig veiledning for vår granskning av profetiene i de oppfylte profetiske skrifter er at han vil la oss få et blikk inn i sine råslutninger, og fortelle oss hvorfor de forskjellige begivenheter har funnet sted i tidligere dager, hvorfor de finner sted i våre dager og hvorfor de vil komme til å finne sted i fremtiden.

En hver troende er et Guds barn, et medlem av den kongelige familie i himmelen, og vår

er meget forsiktige, kan granskningen av profetiene gjøre oss til bedrager og fanatikere. En av grunnene for at så mange kristne ikke studerer profetiene er frykten for at det skal ha samme innflydelse på dem, som de har sett i andre folks liv. Og, dessverre, vi må erkjenne at det finnes sådanne, som har tatt opp studiet av profetiene og laget teorier og fortolkninger, som har ført til ytterligheter. Vi må erindre at hele Skriften er inspirert, og at Gud har gitt oss de profetiske skrifter i vår bibel så vel som de historiske og oppbyggelige.

Nesten tre fjerdedeler av Bibelen er profetisk og en av årsaken til at Gud har gitt oss disse profetiske skrifter er at han vil la oss få et blikk inn i sine råslutninger, og fortelle oss hvorfor de forskjellige begivenheter har funnet sted i tidligere dager, hvorfor de finner sted i våre dager og hvorfor de vil komme til å finne sted i fremtiden.

En hver troende er et Guds barn, et medlem av den kongelige familie i himmelen, og vår Forts. 4. side.

INDIA

Karwi, Banda distr., India,
6.—4.—32.

Til «Misjons-Rosten».

Elskede misjonsvennen!

Og jeg vil styrke dem i Herren, og i hans navn skal de vandre, sier Herren. Sak. 10, 12.

Bare et lite vers på to linjer, men hvor meget det inneholder. Gang på gang har min egen sjel blitt velsignet av å minnes dette lofte, og det velsignede er at en også får opleve sannheten av det, og da blir bibelverset på en ny måte ens eiendom. — Har all grunn til åprise Jesus som hver dag opholder oss med sin nåde, og styrker pånytt til fortsettende å stride troens gode strid, og forkyinne for hedningene det herligste navn som fins og det som alle kan frelse.

Vi har igjen vært ute i distriket, bodd i telt og forsøkt å nå så mange landsbyer som mulig med evangeliet. Landsbyene lå meget spredt, og lange veier å gå i solheten, men Herren styrket for hver dag; og når vi bare kom frem var det skarer av folk. Det er ikke alltid vi har slike store tilhørerskarer som vi hadde den siste tur ute i distriket. Bare en dag var det en 500 tilhørere, lav regnet. En særskilt interesse merket vi nesten alle steder, og det var ikke vanskelig å se at hjertene ble grepne. Kan ennu se for mig den store flokken av kvinner som alle som en brast i gråt mens vi sang den første sang for dem. Det kjentes så åpent og velsignet å vidne for dem. Enkelte mennesker kan en heller ikke glemme, som f. eks. en kvinne som på en gripende måte spurte: «Vil Jesus Kristus også høre oss når vi ber til ham?» Og glad var jeg for at hele hjertet å kunne svara henne: — Ja, det vil han. Lovet være Jesus! Det er ikke persons anseelse hos ham. —

Man fikk også det trykte ord i sine hender. Det gikk nesten ikke en dag uten at vi solgte noen evangelier. Det er som regel noen som kan lese i hver større landsby. En dag var det en stor avgudsfest i Citracot og skarer av folk kom den vei hvor vi hadde vår leir. På ca. 2 timer solgte vi 101 evangelier, og det var bare en liten brokdel av dem som gikk forbi som kjøpte. Vi selger evangeliene for det halve av hvad vi gir for dem, for at så mange som mulig kan kjope.

Kjære venner, vil dere be for dem som har fått og får høre evangeliet og for dem som har fått det trykte ord i sine hender, at ordet som de hører må bli dem til evig nytte fordi det ved troen blir smeltet sammen med dem som hører det. (Hebr. 4, 2.) Hvor vi lengter etter å se dem ta det avgjorende skritt!

Forts. 4. side.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Ut kommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten. Post bok 32, Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løsang 20 øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærerne. Adresseroranger, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Andens kraft.

Da Jesu gjerning her på jorden var endt gikk han hjem til Faderen. Men for sin bortgang ga han sine disipler fullmakt til å være hans vidner, hans representanter her på jorden. «Også I skal vidne», sier han, da han etter sin død sitter sammen med sine disipler. Liksom Faderen har utsendt mig, således sender også jeg eder, sier han etter sin oppstandelse. Det er hvert eneste Guds barns oppgave å være et Jesus Kristi vidne her på jord. Hvilket privilegium og hvilket ansvar! Tenk om vi svikter vår oppgave, tenk om vi forsømmer vår vidnesbyrd! Da kan jo verden ikke få mere om ham som ga sitt liv også for dem.

Hvordan skal vi få kraft til å vidne. Jo, hør! Du er ikke alene om vidnesbyrdet. Når Talsmannen kommer — da skal han vidne om mig. Ja, når Helligånden kommer, som han kom til disiplene pinsedag, når han får lov til å ta dig heit i besiddelse, da får du kraft til å vidne. Da vil du oppleve freisen så herlig, at du ikke kan være å vidne derom. Da tar du det som Peter og Johannes: «Vi kan ikke være med å tau om det som vi har sett og hørt». Og da vil ditt vidnesbyrds støtte i hjertet på dem som hører det, fordi det er Anden selv som verner for dem gjennem dine øre. Isu ryst med Anden, det er hemmeligheten ved å bli et Jesus-vidne. Han stoler på deg, skuff ham ikke.

Er du et Jesus Kristi vidne? Der er mange som fører en andilig tale om Jesus. Det omskårne øre hører straks at der intet er av vidnesbyrdets myndighet og kraft osv. Kun når Helligånden herlig sør Jesus for deg og gjør ham til en levende virkelighet for din sjel, kan du vidne om ham. «Når talsmannen kommer, som jeg skal sende eder fra Faderen, sannhetens ånd som utgår fra Faderen, da skal han vidne om mig. Hvad Helligånden vidner om i din egen sjel, derom kan du vidne igjen. Mangler du kraften, så innvi på enhver drog hver til sitt med mot og kraft til fortsatt arbeid for den store sak: Barna for Kristus.

S. T.

av løftet: Men I skal få kraft, når den Hellig And kommer over eder; og I skal være mine vidner.

Da skal det flyte levende vannstrømme fra ditt liv, gleden vender tilbake og du vil fryde dig i freisen.

K.

Lengsel efter Andens fulde

I et brev til en venn skriver Herrens tjener John Fletcher følgende:

«Bed for meg at jeg må få styrke til å bli ved den guddommelige miskunheits fotskammel etter at oplevet en pinsedag, så jeg kan iføres kraft fra det høye til gjerningen. Jeg vet ikke om jeg tar feil i dette stykke, men jeg forventer en kraft fra det høye, som skal gjøre mig til hvad jeg ikke er: Et redskap som kan forkynne Frelsers pris og være mine medskapningers sjele til noen gavn. Jeg vet dog at jeg fortsatt må vedbli med å ro selv om vinden er imot, inntil Jesus kommer vandrere til mig på sjøen. De ser, at mens De lopper på bergets topp, henger jeg min ustemente harpe op med sorgepilen ned i foten. Men min Jesus var i Getsemane lkesæves på Tabor, og mens han velsigner Dem, har han også medlidshet med mig. Men dette er visst altfor megen tale om mig selv. «Selvet» må fornektes for at han som fyller alt i alle helt må opta mine tanker og mine ønsker, ja alt.»

Søndagsskolestevnet i Moss

Vennene på «Logen», Moss, hadde i fellesskap med Norsk Søndagsskoleunion arrangert søndagsskolestevne Kristi himmelfartsdag.

Det ble en gild dag, som s.k. kert satte dype merker etter sig. Mange hadde funnet frem til Logen den dagen, både tilhørende søndagsskolearbeidere og av byens folk.

Lokalet var fylt til siste plass da br. Jul. Lind, Moss, holdt åpningstalen. Skolebestyrer Øie talte derefter over emnet: «Med Jesus i herlighet». Talen var oppbyggelig og lærerik.

Klokken 12 var det barnemøte. Fellesmiddagen som holdtes i hotel «Central» kl. 1,30 ble en minnerik stund. Det ble holdt taler av sekretær Svensen, Gunnar Nesse og str. Breien. En velkomstsang blev også sunget.

Aftenmøtet bar preg av dypt alvor, da Ø. e holdt sitt gripende foredrag: «Kampen om barna». Skolemisionær Gunnar Nesse m. fl. talte om denne store og viktige sak. Det var lærerike timer. Logens dyktige strengemusikk spilte og sang under møtene og str. Larsen, Moss og str. Grøn, Oslo, sang noen av Sions herlige sanger.

Stevnet sluttet ved 7-tiden og enhver drog hver til sitt med mot og kraft til fortsatt arbeid for den store sak: Barna for Kristus.

S. T.

Vennestevne

holdes om Gud vil i Ytre-Enebakk sondag 12. juni kl. 11-2, og 6. em. Mat og drikkekart med tas. Kaffe og melk på stedet.

Alle velkommen i Jesu navn. For vennerne

H. I. Erstad.

Åndelig vår.

Se, hvor vårens solskinn bringer sneen til å smelle bort.

Is og kulde hårdt den svinger, og av mørke jord fremspringer livets spirer ganske sør.

Slik gjør vårens sol, denrene, med din døde hjertebunn.

Hør var nall og død alene, is og sne og døde slene.

Hør var idel kulde kun.

Men ved vårens varme stråler finnes op den døde egn, jager del som ikke fáler vådesolens lyse stråler og del milde Herrens regn.

Livets spirer frem av døde der hvor mørket hersket sør. Våren, livets morgentøde, bringer liv i orknens øde, livets Gud er under gjor.

Der er liv i dødens have, blomsterdust så skjer og fin, der er lovsang i del lave over dødens mørke grave. Herre, øren den er din!

Andreas Holm jr. i «Budbæren».

Helligjørelsen

Det er ikke altid en enkelt ting som hindrer oss å opne neilgjørelsens veisignelse. Oftest er det vel hele livet som skal legges om.

Hellignetens betingelse er denne: Fremstille euers legemer som et levende, hellig, Gud velberage offer. Og skikk eller ikke lig med denne verden, men bli forvandlet ved sinnets fornyelse.

Om man kunde bli forvandlet etter hans billede og samtidig skikke seg lik med denne verden, da ville vanskeligheten være borte. Jeg kjenner mange mennesker, som da straks vilde ønske å bli forvandlet ved sinnets fornyelse.

Gjelder ikke å skikke seg lik med verden, hvor star de da ikke og krymper seg ved dette? Men veisignelsen kan ikke fås for den pris.

Det som det gjelder er: Skikk eller ikke lik med denne verden! Men mennesken vil ikke stige ned fra sin forfengelighet. Og Gud vil ikke åpenbare seg for sådanne sjeler, skjønt de gråter og ber og går omkring og sørger dagen lang. De vil ikke oppfylle betingelsen om ikke å skikke seg lik med verden. De vil ikke nekte seg selv å skikke seg like med verden, selv når det bare gjelder

å gi avkall på et middagsselskap, eller ved å holde op med selskapsgang med gudløse, verdslige

lege, tomme og overfladiske mennesker. Det som det først og sist ureuer sig om for dem, er deres egen behagelighet, og derefter vil de hva de kan få av Gud.

Mange kommer til motene og sukker og gråter og søker om hjelp, og vi sliter våre arme hjerter og legemer op ved å tale med dem og gi dem råd om hvad de skal gjøre. Men når det så kommer til avgjørelsen lyder det til oss: «A nei, ta endelig ikke feil. Vi vil ikke ofre disse ting. Vi ønsker ikke å få Herren i ei, når han ikke vil komme inn i våre templer og ta dem som de er. Vi vil ikke gi avkall på disse ting».

Den tro som ikke er forenet med lydighet, får ikke noe. Man må for eller senere gå med på Guds veisignelser, ellers vil man aldri få opp helligjørelsens veisignelse. Det er den lydige tro, Gud søker. Så lenge det er den minste gnist av opsetsighet, forbehold eller ønske om å ville forkrive Gud noe, vil man aldri få denne veisignelsen! Kun virkelig og overgivne sjeler vil motta den.

Denne gave er en av Guds særlige, som han har forbeholdt dem som lyder ham av sitt ganske hjerte. Det er den lydige tro det kommer an på.

Det store spørsmål til sist blir derfor: Er så du og jeg lydig overfor Gud? Følger vi de vink han

Vennestevne

avholdes i Knøsgt. 6, Drammen, lørdag og søndag 28.-29. mai.

Begynder lørdag aften kl. 7. P. edikerte brodre og tilstede der ønsker å delta bedet, i god tid tilskrive.

Einar Gulbrandsen, Heiaterasse 7, Drammen, Schibboleth 62.

ved sin And gir? Her kan intet menneske svare for oss, kun Gud og vi selv kjenner hjertets egne stilling. Men ber vi Gud riktig om kraft til i lydighet, gjøre hans vilje, vil han ikke også uten vidnesbyrd.

Cath. Boot.

Hvorfor vi ikke kan forstå alt.

Da den beromte Daniel Webster stod i sitt livs manndom, spiste han en dag til middag sammen med et selskap av litterær dannede menn i Boston. Selskapet bestod av advokater, laerer, statsmenn, kjøpmenn og nesten alle slags litterære personer. Unde maitidet kom samtalen også til å dreie seg om kristendommen. H. Webster bekjente for dette selskap sin tro på Kristi guddom og sin tillid til Kristi forsoningsoffer. En vantro mann med stor litterær berommeelse, som satt likeoverig ham ved bordet, sa på ham og spurte:

«Hr. Webster, kan De forstå hvorledes Kristus kunde være både Gud og menneske?»

Webster så skarpt på ham og svarte:

«Nei, min herre, det kan jeg ikke forstå. Kunde jeg forstå det, da var Kristus ikke større et jeg selv og kunde ikke være mit frelser. Men min egen avhengighet av Gud og min kraftløshet har overbevist mig grundig overbeviser mig hver dag om at jeg behover en frelser og salig gjører.»

Den vantro tidde.

Følgende bøker

- fås hos Arnt Gundersen, Mjøndalen:
- Midnattstimen kr. 43
- Sannhets Bok 33
- Den falske Fredsbevegelse 12
- Guds kraft til helbredelse 13
- I fengslet. På arbeidsanstalten 15
- Män helbredelse. Miraklet i Stavanger 10
- Jesu blod 0.5
- Lægen fra Nasaret 0.5
- Beseglingen ved den Hellige And 0.5
- Er det frelse etter doden? 0.2
- Bibelens guddommelige opprinneelse 12
- Bokene anbefales på det beste
- Arnt Gundersen Mjøndalen.

nestevne

Gud vil i Ytre-Ene.
12. juni kl. 11-2½
og drukkekar med.
mølkk på stedet.

ommen i Jesu navn.

H. I. Ersrud.

nestevne

offsg. 6, Drammen
dag 28.-29. mai.
fjordag aften kl. 7.
brode og tilre.
sker å delta bedes
skrive.

ar Gulbrandsen,
terase 7, Drammen.

gir? Her kan intet
for oss, kun Gud
an hjerrets egen.
men ber vi Gud op-
st til i lydighet
a
vile, vil han ikke la
byrd.

Cath. Boot.

i ikke kan

Daniel Web-
ns manndom, spil-
til middag sam-
kap av litterært
Boston. Seiskapet
arter, læger, stats-
og nesten alle
personer. Under
antalen også tu a
stendommen. Hr.
for dette sel-
Kristi guddom og
i forsoningsoffer.
med stor litterær
satt likeoverior
så på ham og

kan De forstå
kunde være bå-
ske?

det kan jeg ik-
jeg forstå det,
større enn
ikke være min
gen avhengig-
i kraftloshet
grundig og
er dag om af
ser og salig:

Ski 1—5—32.

SPREDTE FELTER

PA FARTEN

Det har i vinter vært vekkelse
mange steder og flere vennerflok-
ker er vokset betraktelig i den se-
nere tid. Hvor det er herlig å se
at Guds sak går frem.

Da det blett gitt anledning til å
besøke noen steder vil jeg i kort-
het nevne litt fra et par.

R y g g e. Vennene har her et
riktig pent lokale. Enda det var
en hverdagkveld var mange ven-
ner samlet til møtet. Br. Utne le-
ste et Guds ord, hvorefter br. Ers-
rud talte, sang og spalte. Det var
riktig åpen til vidne om Herren.
Budskap i tunger og tydning kom
også frem. Det var øyebart å
se de mange unge som var kom-
met med i den senere tid, og som
frydet sig i frelsen.

S a l t n e s, Råde. Søndag 1.
mai hadde vennene der innbuddt
til fest og venner fra stedet og fra
Fredrikstad hadde fylt lokalet.
Br. Ersrud, Andreassen, Fr.stad,
m. fl. deltok og det blev en velsig-
net stund. Unge og gamle priste
Gud, fra små barn og oppover til
70-års alderen. Man har hatt en
herlig tid i Saltnes i vinter. De har
fått be til Gud med 60—70 sjøle.

Fler er døpt i vann, noen er blitt
helbredt fra sykdomme og fylt
med den Hellige And.

Gud velsigne i fortsettningen.

G. I.

Fra Ski.

Vil gjennom disse linjer få lov
til å sende en takk til alle som
har hjulpet til med å samle mid-
ler til misjonsarbeidet i Pai Hsi-
ang, Kina, (br. Jens Fjeld).

Men vi også får lov til å op-
munstre vennene til fortsatt å be-
om at Herren må legge trang i
den enkeltes hjerte etter å få væ-
re med, ti vi skal heste i sin tid
såsant vi ikke blir trette. Det
vilde være kjært om flere venne-
grupper utover landet vilde over-
veie om de hadde anledning til å
stille sig til tjenesten ved å be-
gynne å samle midler. Det tren-
ges så vel. Legg saken frem
for Gud og han vil velsigne.

I året 1932 er innkommet og
sendt til br. Fjeld: Ved O. Aas,
Ski, 10 kroner, En søster i Ski
10 kroner, ubenøvt 31, kroner,
John Henriksen, Eydehamn 40
kroner. Venner i Svelvik 100
kroner, Venner i Sarpsborg 160
kroner, Skostredet 17, Bergen,
29 kroner. Tils. 380 kroner, som
er omsatt i meksikanske dollar.

Ski 1—5—32.

Broderligst K. A arm.

Misjonsbelep.

Kvitansen for innkomne midler
til br. Sigurd Grønvold, avsendt
den 23. april 1932: Nils B. Næsse,
Espeland kr. 60. Ingeborg John-
sen, Boda, 10, En søster, D. S. 5.
Erikka Jakobsen, Boda 10. O. K.
Myre, Hyggen 15. Ingebrigt El-
ksen, Rossfjord 10, Boker solgt av
A. O. L. 5. Fra venner i Brevik-
botn vest Finnmark ved søster
Anna Gamst 35, Betania kvinne-
misjon i Hyggen 20. Venner i Os-
lo ved søster Lilleås 130.08. Til-
sammen kr. 305.28 (219 Pesos).
Minus porto og utgifter kr. 5.20.

Jeg vil på denne måte få takke
enhver for hvad I gjør for frem-
me av evangeliet blandt indianerne.
Jeg skal få hilse eder med dette
ord fra Herren: Hvad vi gjør
for en av Herrens små, gjør vi for

ham. Gud velsigne den enkelte i
Jesu navn.

For misjonen for indianernes
frelse

Johan O. Johnsen.
Slemmestad.

Tabernaklet i Skien må utvide.

Det har som bekjent i hele vin-
ter vært en meget sterkt religiøs
vekkelse i Skien. Særlig har dis-
sentemmenigheten hatt stort be-
søk og dette har bevirket at flere
av disse menigheter har gått til
nybygninger eller utvidelser.

Efter hvad vi erfarer skal nu
også Tabernaklet i Cappelens gate
gå til utvidelser.

I den nuværende sal er det 550
sitteplasser og dette har vist sig
å være altfor lite. Menigheten el-
ler den tiliggende tomt og her
skal det oppføres et nybygg slik
at hele Tabernaklet vil få om-
kring 1000 plasser. Omkostningene
ved dette arbeide er anslått
til 15.000 kroner; men man er
godt rustet, idet menigheten alle-
rede har samlet et byggfond på
12.000.

Et rop.

Det kommer fra hedenskapet.
Det kommer fra småbarn, som
skriker av smerte, når de ifølge
stammens skikk tatoveres i den
blote hud; fra de små piker som
føres bort for å bli en eller annen
manns annen eller tredje hustru;
fra avind og hat som finnes i
flerkonferens boliger, fra regne-
steme, nymånd-dansene og de
stolende hestgildene; fra man'n
avgudsbildenes hus; fra troll
mannens varsler og spådomme;
fra dansen for Andene; fra tuse-
ner av landsbyer, som er uten
Kristus og uten Gud; fra det håp-
løse dødsdrukk: «Ma-way!» — Af-
rika utstyrer et mektig rop til
helle kristenheten.

Kan du høre dette rop? Hvis du
kan, så er det et kall. Noen
har hert det, og omkring leirbå-
lene i hundreder av landsbyer
samler den ensomme misjonær —
kirken forpost, korsets banebryt-
ende stridsmann, civilisasjonsen-
forleper — skogens sorte barn og
lærer dem en bedre vei. Efter å ha
fortalt den eldgamle beretning
om Jesus Kristus og etter å ha
lært dem et vers av en eller annen
salme kneler han ned sammen
med dem omkring bålet og
ber. De takker ham som hører og
forstår alt, «for læreren som har
påvist den gode vei», og underti-
den føier de til «og for dem, som
sendte ham.» Misjonären takker
også Herren for den offervillighet
og gavmildhet, som har gjort det
mulig for ham å oppholde sig i-
blandt disse hedenske mennesker.
Og han ber om at denne gavmild-
het stedse må vedlig og forøkes,
så at mange, mange flere kan ef-
terkomme ropet: «Kom over og
hjelp oss!»

F. Thompson.

Alexander Duff: «Da jeg
ved Guds nåde var blitt ledet til
å dra omsorg for min egen sjel,
da var det at jeg begynte å fa-
tanke for hedninger i det fjer-
ne. I mitt lønnkammer med boide
kne sa jeg da til Gud: «O Herre!
du vet at jeg ikke eier solv eller
gull å gi til din sak, men hvad jeg
har, det gir jeg dig: jeg offer dig
mi g s e l v. Vil du motta denne
gave?»

Apostelen Paulus

Av David Mc. Murdo.

tighet har jeg ført mitt levnet
for Gud.

2) Med sin omvendelse fikk
Paulus nytt lys angående loven.
Han innså nu at den var åndelig.
Rom. 7, 14. Han forstod at langt
fra å ha holdt den, var han for-
domt ved den. Han hadde ment
om sig selv at han «levet», men
u «kom» budet og han «døde» (v. 9). Det sies ikke bestemt når han
gjennemgikk den erfaring som
skildres i Rom. 7, 7—25. Kanskje
var det under de tre dager i Da-
maskus, da han var uten syn og
hverken å eller drakk. Kanskje under opholdet i Arabien (Gal. 1,
17). Det er en fornøy manns erfa-
ring under loven og ennu uvitende
om den Hellige Ands befriende
makt. (Rom. 8, 2).

3) Med de store åpenbarelses
fremstille siden i brevene til
galatene og Romerne, når apost-
lens erfaring satt tredje utvik-
lingsstrinn. Han forstod nu at han
var død fra loven ved Kristi le-
geme, og i den iboende ånds kraft
fri for syndens og jordens lov. Mens
lovens krav ble opfylt i ham (ik-
ke ved ham), idet han vandret ci-
ter åpenbarelsen.

Vi har sett Paulus som et ut-
valgt redskap og på noen av de
omvendinger som var forbere-
dende for hans arbeid. Tilsist kan
nevnes virkeligjørelsen av Guds
plan med Paulus, nemlig hans om-
vendelse. Den berettes meget ut-
løpende i Ap. gj. og star saaedes i
linje med de store begivenheter i
Guds ord.

At de små avvikeler der er i
de tre beretninger om Pauli om-
vendelse, er det verdt å legge
merke til måten hvorpå lyset om-
tales som omstralte ham. kap. 9,
3: «et lys fra himmelen», kap.
22, 6: «et sterkt lys fra himme-
len», kap. 26, 13: «et lys fra
nimmelein klarere enn solen».

Kristenlivets vekst betinges av
to ting som allerede i omvendel-
sens stund kommer tilsyne hos
Paulus, og som uttrykkes i de to
spørsmål: «Hvem er du Herre?» og
«Livad skal jeg gjøre, Herre?» Det
første spørsmål lar sitt svar i de tretten brev, som
Paulus har skrevet og som alle ly-
ser av Kristi herlighets lyde. Det
la alvor bak det spørsmål og
var et åpna kunnskapen om
Kristus Jesus, ga Paulus avkall
pa meget.

Det annet spørsmål er like be-
synningsfullt: «Hvad skal jeg gjøre,
Herre?» Det står i forhold til
det første spørsmål som frukten
gjor til roten. Å sta under Guds leue-
sel i de krostus, ikke bare som Freiser, men også som
zerrere, og å spørre hver morgen:
Herre, hvad vu du jeg skal gjøre,
Herre?» Det første spørsmål lar
sitt svar i de tretten brev, som
Paulus har skrevet og som alle ly-
ser av Kristi herlighets lyde. Det
la alvor bak det spørsmål og
var et åpna kunnskapen om
Kristus Jesus, ga Paulus avkall
pa meget.

Professor David Smith samler
i sin bok op Paulus dennes teolo-
gi i fire ord: Guds Sonn for mig.
Jeg i Guds Sonn. Guds Sonn i mig.
Jeg for Guds Sonn.

(S.skolelæreren).

Guds plan

Forts. fra 1. side.

himmske Far har i sin uranskelige visdom gitt oss de profetiske skrifter, at vi må kjenne hans planer og hensikten med denne verden. Den Hellig And har gitt oss avgjort beskjed om at disse profetiske skrifter ikke er av menneskelig opprinnelse.

«Og dess fastere har vi det profetiske ord, som I gjer vel i å akte på, som på et lys der skiner på et mørkt sted, intil dagen lyser frem og morgenstjernen går op i eders hjerter.»

Intet profetord i Skriften er gitt til egen tydning: «Ti aldrer er noe profetord fremkommet ved et menneskes vilje, men de hellige Guds menn talte, drevne av Edens have.» 2. Pet. 1, 19—21.

Leng mer til ettertrykket på «idet I først og fremst ved dette, at intet profetord i Skriften er gitt til egen tydning.» Vi må derfor ikke følge menneskers fortolkninger, hvor gode og skarpindigde de enn måtte være, men vi må stille oss selv under den guddommelige instruksjon, den Hellig And, og bli ledet av hvad han sier og hvordan han åpenbarer. Hvis vi anleger vårt studium på en annen basis, kan vi ikke undgå å komme på avveie og å lage teorier og fortolkninger som føret til undergang. Vi må være klar over at vi selv først må bli fylt av Anden, og derefter bli ført av Anden.

Det er ikke alminnelig kjent at Gud arbeider etter et guddommelig program, og at dette program tydelig er optegnet og forklaret i de profetiske skrifter. Midtpunktet for Guds planer og hensikter i denne verden er mennesket. Mennesket er en helt ny type av skapningen; så vidt vi vet, forskjellig fra enhver annen skapning og ethvert himmelsk vesen. «Og Gud sa: La oss gjøre mennesker i vårt billede, etter vår lignelse.» (1. Mos. 1, 26.) Hvorfor var det at Gud foresatte sig dette? Hvorfor skulle han gjøre et vesen, kallet menneske, i sitt eget billede og etter sin lignelse?

Fra evighet av ser vi den Herre Gud, allmektig, regjerende i sitt univers, himmelenes skaper, omgitt av erkeengler, engler og himmelske vesener, alle utførende hans bud og ventende på hans befalinger. Men blandt all skapning var det ingen med hvem han kunde ha uhindret omgang og samfund, det var ingen som helt kunde bli gjenstand for hans hjertes kjerlighet, og ingen som var ganske lik ham selv. Følgelig skapte han i sin uendelige kjerlighet og nåde et vesen, kallet menneske, som skulle ha samfund med ham og få del i hans herlighet og are.

Meget få, selv blandt våre dagers kristne, synes å forstå hvilken vidunderlig herlighet Gud har beredt dem av oss som elsker, tjener og stoler på ham. «Hvad øie ikke så og øre ikke hørte, og hva ikke opkom i noe menneskes hjerte, hva Gud har beredt for dem som elsker ham. Men oss har Gud åpenbaret det ved sin And.» (1. kor. 2, 9—10.) Legg merke til det 10. vers. «Men oss har Gud åpenbaret det ved sin And.»

Hvor har Gud åpenbaret det for oss?

I de profetiske skrifter. Det er der vi ser den endelige bestemmelse og herlighet for Guds barn i Gude rike.

«Gud skapte mennesket i sitt billede og i sin lignelse og satte det i Edens have.» Der levet våre første foreldre i uskyldighet og uforstyrret samfund med Gud, nyttende den rikdom av herlighet og skjønnhet som omga dem i Eden.

Imidlertid trer det som beskrevet i første Moseboks tredje kapittel, en tredje person frem på skueplassen i en slanges symbol eller skikkelse og søker å krysses. Guds hensikt med mennesket. Han nærmest sig våre første foreldre idet han kaster tvin inn i deres sinn angående Gud og hans ord.

Denne onde personlighet viser seg fra denne tid og fremover gjennem menneskets historie å være en veldig fiende av Gud og av mennesket, og hans angrepssmåte er altid den samme — kritiseringen. «Og Herren så, at menneskets ondskap var stor på jorden, og at alle dets hjertes tankers påfunn kun var onde den hele dag. Da angrer Herren at han hadde skapt mennesket på jorden, og han bedrevdes derover i sitt hjerte. Og Herren sa: Jeg vil utsltte menneskene som jeg har skapt, av jordens overflat.» (1. Mos. 6, 5—7.)

«Men jorden forderedes for Guds åsyn, og jorden var full av vold ... Da sa Gud til Noah: Alt kjøds ender er kommet for mitt åsyn, ti jorden er fylt med vold av dem, og se, jeg vil forberede dem tillike med jorden.» (1. Mos. 6, 11—13).

Således var menneskeslekten tilstand tusen år etter menneskets fall. Følgelig kom syndfloden og strok praktisk talt hele menneskeslekten, med undtagelse av en familie, vekk fra jordens overflate.

Ved den tredje tidsalders begynnelse — Noahs tidsalder — opprettet Gud en helt ny pact med Noah og hans familie. «Men jeg oppretter min pact med dig, og du skal gå inn i arken, du og dine sonner og din hustru og dine sonners hustruer med deg.» (1. Mos. 6, 18.) Ogsynt syndfloden: «Og Noah bygget Herren et alter, og han tok av alt det rene kveg og av alle de rene fugler og ofret brennoffer på alteret. Og Herren lukket den velbehagelige lukt og Herren sa i sitt hjerte: Jeg vil ikke mere herefter forbanne jorden for menneskets skyld, ti menneskets hjertes tanke er ond fra hans ungdom av, og jeg vil ikke mere herefter si til levende, således som jeg har gjort. Herefter skal så lenge jorden er til sad og hast og frost og hete og sommer og vinter og dag og natt ikke avlate.» (1. Mos. 8, 20—22.)

Følgelig blir hele menneskeslekten fra dette tidspunkt satt i Guds skole, for å bli undervist om disse store sannheter, og i enhver på hinannen følgende tidsalder blir Guds plan for verdens gjennosning gradvis åpenbaret.

Samtidig blir mennesket undervist om hvor helt igjennom håplos og hjelpeles det er både åndelig og moralsk. I denne tidsalder oppretter Gud en pact med menne-

sket, idet han sier til slangen i 1. Mos. 3, 15: «Og jeg vil sette fiendskap mellom dig og kvinnene og mellom din sad og hennes sad; den skal knuse ditt hode, men du skal knuse dens hel.»

Dette vers er de profetiske skrifiers begynnelse, for i dette løfte ser vi Kristi første og annet komme, vi ser jomfrufrøden og vi ser satans krefter overvunnen og verdensgjensloren ridende triumferende over synd og dod.

I denne nye tidsalder som vi kaller samvittighets tidsalder, lar Gud mennesket ledes og beherkses av denne indre stemme, og vi skal se at mennesket selv med en anklagende samvittighet, ikke er istrand til å rense og helliggjøre seg selv og gjenvinne hvad det hadde mistet i Edens have. «Og Gud Herren sa: «Se, mennesket er blitt som en av oss til å kjenne godt og ondes» (1. Mos. 3, 22.) Hvad blev resultatet i disse samvittighetsdager? Det gode blev praktisk talt borte og ondskapsregner. «Og Herren så, at menneskets ondskap var stor på jorden, og at alle dets hjertes tankers påfunn kun var onde den hele dag. Da angrer Herren at han hadde skapt mennesket på jorden, og han bedrevdes derover i sitt hjerte. Og Herren sa: Jeg vil utsltte menneskene som jeg har skapt, av jordens overflat.» (1. Mos. 6, 5—7.)

«Men jorden forberedes for Guds åsyn, og jorden var full av vold ... Da sa Gud til Noah: Alt kjøds ender er kommet for mitt åsyn, ti jorden er fylt med vold av dem, og se, jeg vil forberede dem tillike med jorden.» (1. Mos. 6, 11—13).

Således var menneskeslekten tilstand tusen år etter menneskets fall. Følgelig kom syndfloden og strok praktisk talt hele menneskeslekten, med undtagelse av en familie, vekk fra jordens overflate.

Ved den tredje tidsalders begynnelse — Noahs tidsalder — opprettet Gud en helt ny pact med Noah og hans familie. «Men jeg oppretter min pact med deg, og du skal gå inn i arken, du og dine sonner og din hustru og dine sonners hustruer med deg.» (1. Mos. 6, 18.) Ogsynt syndfloden: «Og Noah bygget Herren et alter, og han tok av alt det rene kveg og av alle de rene fugler og ofret brennoffer på alteret. Og Herren lukket den velbehagelige lukt og Herren sa i sitt hjerte: Jeg vil ikke mere herefter forbanne jorden for menneskets skyld, ti menneskets hjertes tanke er ond fra hans ungdom av, og jeg vil ikke mere herefter si til levende, således som jeg har gjort. Herefter skal så lenge jorden er til sad og hast og frost og hete og sommer og vinter og dag og natt ikke avlate.» (1. Mos. 8, 20—22.)

Mathilda Wrede uttalte på sitt dødsleie:

«Man kan slett ikke forestille seg hvordan det er ved livets grense, før man selv står der. Så vidunderlig mektig er det, og om det skulle stå i min makt å flytte grensen, om det enn var nokså lite, til den ene eller annen side, ville jeg ikke gjøre det. — Jeg ser lys stråle imot mig fra den annen side, og jeg ser store vider — store vider og meget lys.»

Brever fra Kongo og Indien

Forts. fra 1. side.

En dag møtte jeg to menn som målte veien med sitt legeme, la seg ned på veien og strakte ut den ene arm og la fra sig en liten sten; stod så opp og gikk bort, men den skal knuse dens hel.» Dette vers er de profetiske skrifiers begynnelse, for i dette løfte ser vi Kristi første og annet komme, vi ser jomfrufrøden og vi ser satans krefter overvunnen og verdensgjensloren ridende triumferende over synd og dod.

I denne nye tidsalder som vi kaller samvittighets tidsalder, lar Gud mennesket ledes og beherkses av denne indre stemme, og vi skal se at mennesket selv med en anklagende samvittighet, ikke er istrand til å rense og helliggjøre seg selv og gjenvinne hvad det hadde mistet i Edens have. «Og Gud Herren sa: «Se, mennesket er blitt som en av oss til å kjenne godt og ondes» (1. Mos. 3, 22.) Hvad blev resultatet i disse samvittighetsdager? Det gode blev praktisk talt borte og ondskapsregner. «Og Herren så, at menneskets ondskap var stor på jorden, og at alle dets hjertes tankers påfunn kun var onde den hele dag. Da angrer Herren at han hadde skapt mennesket på jorden, og han bedrevdes derover i sitt hjerte. Og Herren sa: Jeg vil utsltte menneskene som jeg har skapt, av jordens overflat.» (1. Mos. 6, 5—7.)

«Men jorden forberedes for Guds åsyn, og jorden var full av vold ... Da sa Gud til Noah: Alt kjøds ender er kommet for mitt åsyn, ti jorden er fylt med vold av dem, og se, jeg vil forberede dem tillike med jorden.» (1. Mos. 6, 11—13.)

Nu i mars (etter at vi kom inn fra arbeidet ute i distriket) begynte vi sondagsskoler på forskjellige steder. Det er lettere å samle barna når vi går til dem

Der er dem som strøt ut og fikk enn mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Ordspr. 11, 24.

Kina.

F. O. SHRØDER: A. Toftner, Sofienbergsgt. 16, Oslo.
STR. DORUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.

HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss.
RUTH PEDERSEN og ESTER PETERSEN: Constance Nostdal, Solheimsgt. 4, Bergen.

MARTHA KVALVAGNES: Anna Næsdal, Sydnemsmug 6, Bergen.
ALB. M. CHRISTIANSEN: Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

OLGA SCHULTZ: Gorda Sjøland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.
ALFHILD BJERVA: Torolf Andersen, Scheffersgt. 10, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand.

JENS FJELD: K. Aarne, Ski st.
OLGA SCHULTZ: Gorda Sjøland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moss.
BERNHARD NILSEN: Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

Mansjuria. MARTIN KVAMME: Misjons-Rosten, Sarpsborg.

OSKAR GAMST, Breivikbotn. HENRIK EILERTSEN, Postboks 34, Tromsø.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn. ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsv. KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Porsangerfjord.

DORTHEA KLEM: Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

ÅRGEN TINA A.: Berger N. JOHNSEN: H. H. Sonstebo, Otterholt, Telemark.

SIGURD GRØNVOLD: Joh. O. Johnsen, Siemmesad.

Finnmark. A. FRIDA: DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinen, Smittestromsveien 19, Drammen.

Afrika: EMMA HOEL, Parkvei 6, Oslo.

India: DAGMAR ENGSTRØM: O. Ekornes, Jarveien 11, Lillesaker.

HANS SVENDBERG: J. Karlsen, Haldens veveri, Tistedalen.

Afrika: EMMA HOEL, Parkvei 6, Oslo.

Utgitt ved en redaksjonskomité
«Glommens» trykkeri, Sarpsborg

Brev

KIN
Shih Chia Chuang
Mark. 5,36.
Kjære leserer

stens. Jesu egne ord
for våre hjertter.
bare tro.» Disse
idag. Om alt ras
vær trygg i Jesu
Det har den sam
frelse og sett
samme kraft til
et folk som er s
og tilbedelse av
dri har det ras
vere streifer over
på sin grusom
en dyp hemme
ni i Gud, til ha
og evighet.

Vi har herlig
å tale Guds or
vært meget
regn eller sne
alt lader av tor
året var det li
og nu er det
må forbarne
både over ond
er også fulle
er meget my
ikke her sen
skulde en dag
og visste det
passere soldat
hjelpe oss og
het og tol
te ut. Da vi
kes hjem va
og ventet os
av soldater, lig
mote. Gu
te og levende
re hjertter.
gikk til et
mann var f
mote. Sa g
over å ha k
midte. Noe
ge de syke
svar på ba
sagt en da
ende og fo
vet at når
da være in

Vi har
me by og
hvorfra i
met på m
ligget sy
vilde de
et mote
med han
ger efter
og var f
Tror Gu
i hans h
ledning.
til å gi
de i tide
anledning.
I et a
sittet i
hadde
ene side
store si

«Glommens» trykkeri, Sarpsborg

NUMMER 11.